

NR 4

2002

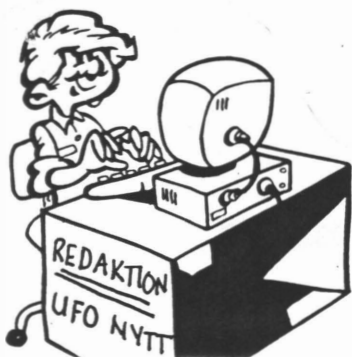
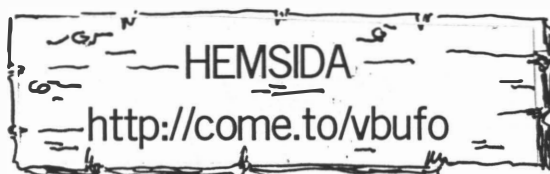
UFO-NYTT

★ ★ VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING ★ ★

STIMMERBOVÄGEN 43 77790 SMEDJEBACKEN

Postgiro 16099 - 4
Medlemsavgift 100:-/år

★ ★ TEL 0240 79135 ★ ★

FÖRÖRD.

Gåtor i skyn är inte så spännande längre. Kanske beroende på att det händer så mycket mera på själva planeten jorden. Det är dessutom mera jordnära och kontrollerbart för oss. Vi har ju ett väder som just nu är under luppen riktigt. Får vi en ny istid eller är vi på uppvärmning? Det är ju frågor som naturligtvis ligger närmare till hands just nu. Människor i dagens samhälle behöver inte heller den här kontakten med varandra fysiskt, det räcker med en dator. Den kan man dessutom stänga av när man tröttnat, enkelt och smärtfritt.

Har vi inte löst alla gåtor snart? Vi har ju teknik för så mycket. Nu kan vi inte bli lurade längre, för datorerna talar om för oss hur det kan eller inte kan vara. Ett människohuvud har många felande länkar, vilket inte en dator har. En dator får heller inte sjukdomar av kontakten med andra, om inte ett människohuvud fixar det. Så man kan klart konstatera, att människan dragit det kortaste strået. En meteorit är knappast en gåta idag och den kan ställa till stor skada eller reparera det vi skadat. Det beror på ur vilket perspektiv vi ser på det. Är vi människor en gåta i denna planets fauna? Vi är ju däggdjur som kan vara mycket beräknande när det passar oss. Har liv utvecklats på många ställen i detta universum, så finns det säkert gåtor i skyn. Hur spännande är det?

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR!

GUDRUN.

DET SJÖNG EN FÅGEL.

Det sjöng en fågel
på snöklädd kvist
Den sjöng sig hes
däruppe i trädet
Hans vinge var skadad
och i själen den frös
- men den sjöng -
sjöng med tår i sitt öga.
Den smälte all is och snö
på sin kvist - men
av trötthet den föll till sist.
Du tog den upp i din kupade hand
smekte den sakta - och se -
värmén vann
Sakta den rörde sin skadade vinge
med näbben kysste din hand
lyfte - och försvann
Och du - du fick aldrig veta
hans namn.

Anna-Lisa.

STRÖMSTAREN.

Så vacker du är
i din svartvita dräkt
Så modig och oförskräckt,
du spatserar galant
på isens sköra kant
Så hoppar du i
- nej usch låt bli.
Hur modig får man vara
utsätta sig för fara.
Nej visst -
du kan ju vinterbada
utan att ta skada.
Det är ditt sätt
att skaffa föda.
Ditt enda egentliga
vintergöra.

Anna-Lisa.

DATUM: 1999. ?

PLATS: Ostbo, Långshyttan.

NAMN: Bengt Önning.

TID: ?

HANDLÄGGARE: Bengt Karlsson.

Enligt en notis i Södra Dalarnas Tidning, onsdagen 12/1 2000, stod det att ljusfenomenet, som förra veckan var synligt över hela Dalarna var en bolid. Förmodligen gick den ner någonstans, men var?

Undertecknad tror sig känna till var nedslagsplatsen är, och var boliden finns.

I slutet av december 1999, var isen cirka 10 cm tjock. Jag går inte ut på svag is. Men januari 2000 bjöd på sträng kyla och tjock is. Mellan den 10-15 januari, kom jag ut cirka 75 meter på isen och observerade en rund vak, cirka 10 meter i omkrets. Den var fylld med isbitar och omgiven med lera. Det aktuella djupet bedömdes till 75 cm. För att märka ut platsen borrhade jag 4 hål omkring vaken, och slog ner 1 stolpe i varje hål djupt ner i leran. Efter vårens översvämningar ror jag ut till den aktuella platsen och undersöker botten med åran. Djupet är kanske 50 cm. Så plötsligt mitt i de markerade pålarna får jag ner åran till ett djupt hål. Platsen för den inträffade händelsen är sjön Amungen, vid Osbo i Långshyttan.

UPPFÖLJNING: Trolig Bolid.

DATUM: 2001 11 06.

PLATS: Svärdsjö.

NAMN: Peter Gathe.

TID: 16.40.

HANDLÄGGARE: Bengt Karlsson.

Peter berättar: Jag kom från arbetet i Falun, och jag slutar 16.00. När jag kom till Svärdsjö och hade kört hem min arbetskamrat, som bor i närheten av händelsen, var klockan 16.40 på eftermiddagen denna tisdag. Jag körde bil från en mindre väg och stannade vid stora vägen då jag fick se, ett ovalt skarpt vitt sken som kom från öster. Då gick jag ut bilen för att se vad det kunde vara. Den gick åt väster, sedan efter 5-10 sekunder så tvärslocknade den.

RAPPORTER.

DATUM: 1982 03 05.

PLATS: Dala Husby.

NAMN: Anonym.

TID: 02.30. OBSTID. 20 minuter.

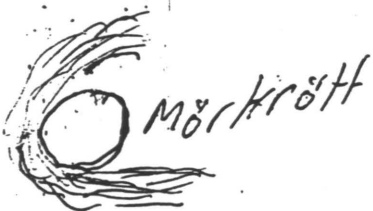
HANDLÄGGARE: Bengt Karlsson.

Berättelsen: Jag var med om en märklig upplevelse, det var i mars 1982. Klockan var cirka 02.30 när min hund väckte mig, han gnällde och reste sig mot fönstret och tittade ut.

Jag reste mig och gick fram till fönstret och tittade ut. Då fick jag se ett mörkt rött klot, som rörde sig sakta från sydost mot norr. Avståndet till fenomenet var ganska långt bort. Jag såg fenomenet i cirka 3-4 sekunder innan det försvann bakom uthuset, det låg en slags rök kvar. Min första tanke var, att det kunde vara en meteorit. Jag klädde på mig och gick ut på gården och tittade om jag skulle få se något mera av fenomenet, men jag såg bara rök. Röken låg kvar i cirka 5 minuter. Jag tittade österut, då upptäckte jag 2 st. klot, som befann sig strax över horisonten, dom var större än stjärnorna. Skenet var lysande vitt. Fenomenet var stillastående. Men efter cirka 1 minut började ett klot sakta stiga, och det andra rörde sig sakta bort mot horisonten och försvann.

Klotet som sakta steg i cirka 70 graders lutning såg jag i ca. 5 minuter. Sedan övergick det i ett grått moln. Molnet var ungefär så stort som fullmånen när det befinner sig högst på himlen. Inga ljud kunde höras. Vädret var klart, cirka -18 och vindstilla. Bilden försvann efter cirka 2-3 minuter.

Uppföljning: Ingen. Det första klotet uppfattades som en möjlig meteorit av vittnet.

Höll på att bygga en hage åt en häst. Hörde ett trafikflygplan som hade kursen från väst mot öst.

Jag tittade upp efter detta, då såg jag det andra föremålet som hade kursen från NO mot SV. Jag vände på mig och såg trafikflygplanet, som redan hade passerat mot öst. Sedan tittade jag upp mot andra hållet igen och kunde följa detta föremål cirka 30 sekunder innan det försvann vid horisonten. Om det varit ett militärt överljudsplan borde jag hört detta, för trafikplanets ljud hade då avtagit och tynat bort i östlig riktning.

Flygplanets bana

Obsc
områ

○ Blänkhund
metall

↑
Ingvar
(Ha Ha)

N

UPPFÖLJNING: Det fanns ett flyg i området.

Jag kunde ej uppfatta något ljud. Flera andra har sett den komma från öster, bland annat min fru. Hastigheten och storleken är svår att bedöma. Jag har aldrig sett något liknande förut.

UPPFÖLJNING: Ingen.

DATUM: 02 07 29.

PLATS: Nyberget, St. Skedvi.

NAMN: Bengt Karlsson.

TID: 23.50

HANDLÄGGARE: Bengt Karlsson.

Bengt säger, det var måndagen den 29/7, jag gick och lade mig cirka 23.45. Jag hade inte somnat, då jag fick höra ett frasande ljud ifrån hallen eller köket. Eftersom jag har en kattlucka så förstod jag, att det måste vara min katt som var inne, så jag gick upp och tittade. Men det var ingen där, så jag öppnade dörren och tittade ut, då såg jag en katt. Av gammal vana tittade jag upp mot himlen, då reagerade jag mot att det fanns två starka stjärnor. Jag tittade på dom och tänkte, det var väldigt stjärnklart i kväll. Jag tittade extra noga, och då fick jag se att en av de stora stjärnorna flyttade sig i sydostlig riktning från mig. Nästan från zenit såg jag den. Kunde inte höra något ljud. Ljuset var fasr gul-vitt sken. Obstiden var cirka 4-5 sekunder innan den försvann i horisonten vid ett tunt moln, höjden är svår att bedöma, men uppskattningsvis cirka 9000-10.000 meter. Det var vindstilla. Den andra stjärnan var kvar, och det var troligen en planet.

UPPFÖLJNING: Ingen.

DATUM: 02 05 22.

PLATS: Norberg.

NAMN: Ingvar Eriksson.

TID: 09.15

HANDLÄGGARE: Birgitta och Lars Andersson.

Ingvar berättar:

MISSOURI TRIANGEL.

Ur: UFO Journal. Juli 2002.

KANSAS CITY - På eftermiddagen den 2 maj 2002, gick vittnet ut på balkongen för att titta på solnedgången i det klara vädret. Klockan var 19.45. Han bor nära en liten flygplats, och ser titt och tätt små flygplan. Han observerar nu en triangelformad farkost flygande söderut på en höjd av ungefär 1/2 mile, mindre än 1 mile bort.

Vittnet berättar: Jag kunde se det klart, farkosten var triangelformat med rundade hörn, mörk i färgen, reflekterade inget solljus. Jag skulle bedöma dess storlek till att vara i likhet med ett stort kommersiellt flygplan. Ytan tycktes vara jämn och slät utan någon belysning. Det rörde sig sakta och var synligt i ungefär 2 minuter. Under den tiden bibehölls en fast stadig flygbana och ändrade inte höjd eller avstånd från mig. Slutligen förlorade jag det ur sikte i norr på grund av en skarp kant på byggnaden där jag befann mig. Medan jag tittade på denna farkost flög en liten Cessna iväg från flygplatsen och nådde upp på en höjd av cirka 1500 feet, motorn på detta plan var lätt att höra. Jag har sett Stealth flygplan på ett avstånd av 1000 feet, och farkosten jag såg i går kväll var lite annorlunda.

"Vad som gjorde intryck på mig var de rundade hörnen, total brist på ljud, dess form och att det inte reflekterade något solljus av den nedgående solen. Jag är över 40 år, college utbildad, arbetat många år inom medicinska fältet, och är för närvarande statligt anställd i offentlig tjänst. I det militära hade jag flyglinjen för säkerhetskontroll, men har aldrig sett en farkost exakt liknande denna.

Tack till Peter Davenport.

SKYMNINGSLJUSET.

Genom flor av frost
på trädens grenar
silas solens ljus
och skuggor bildas
Dock är skuggan mjuk
den tänjs och tänjs
till sist förträngs
den i sig själv
och sakta svinner
När nattens mörker nalkas
göms den i sitt hölje
skymningsljusets mjukhet
döljer - följer in i mörkret
tyst och stilla.

Anna-Lisa.

JAG VILLE MÅLA....

Jag ville måla dig en tavla
av snö, frost och is
ville låta penseln fara
på gammalt vis
Ville måla dig en värld
för längesedan glömd
men innerst gömd
Ville måla vinterns
vita rika bladverk
Måla sommarvind
Nu är marken bar -
och jag - har inga färger kvar.

Anna-Lisa.

DATUM: 02 08 08.

PLATS: Grängesberg.

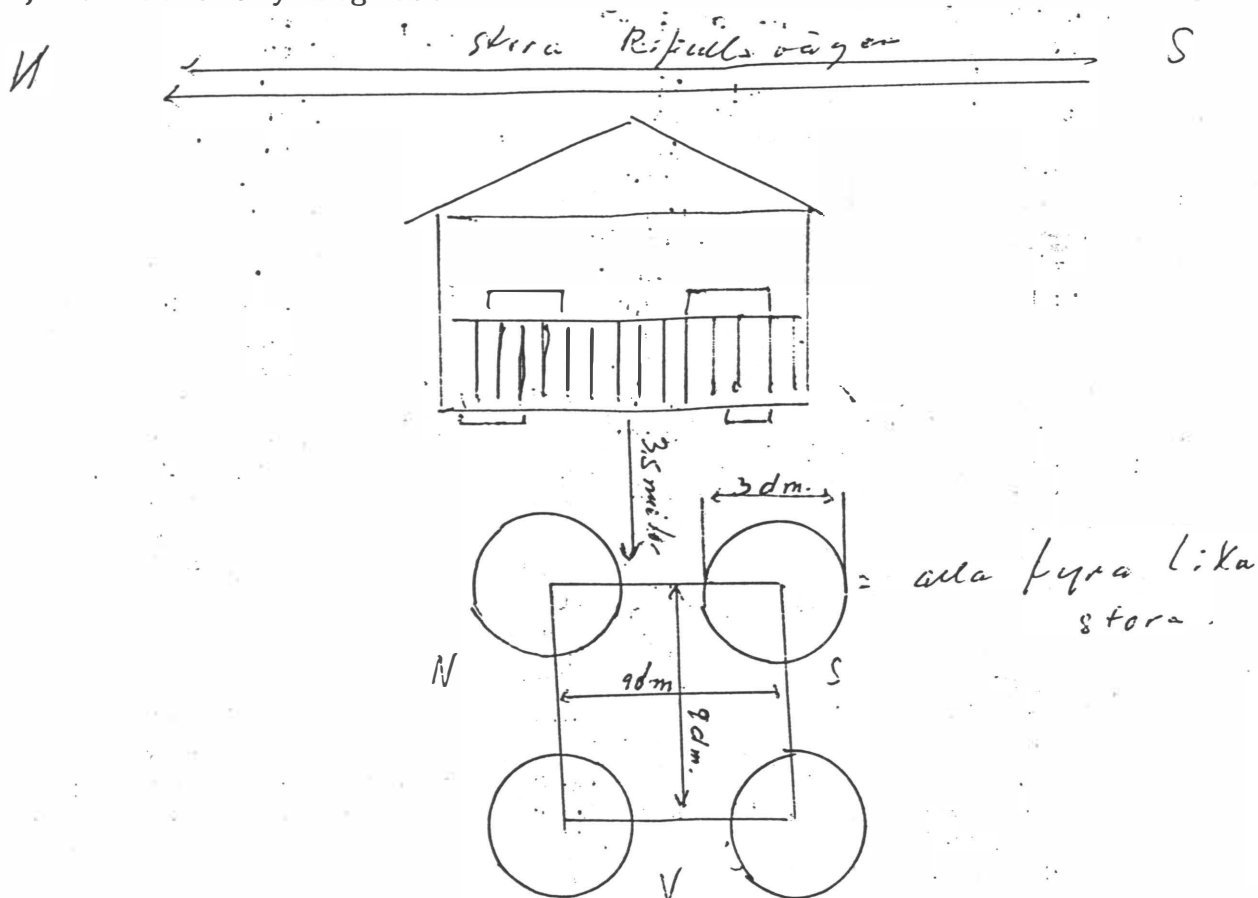
NAMN: Sven Hellsten.

TID: Natt ?

HANDLÄGGARE: Lars Andersson.

Sven säger: Kvällen före den 8/8 vattnade jag blommorna vid 19.30 tiden, då fanns inte dessa 4 brännmärken i gräsmattan.

På morgonen kl. 07.30 skulle jag gå ut på altanen, då fick jag se många lösa blommor ligga på altanen, likaså på marken. Samtidigt fick jag syn på 4 runda brännmärken. Vi hade inte sett något i luften. Brännmärkena var helt brunbrända. Dom fanns kvar även den 20/8, fast lite otydligare.

Något fordon i rörelse såg jag ej.

UPPFÖLJNING: Lars besökte vittnet. Tog foto av blommor och märken. Kommer att nästa år följa upp gräsmattan och se, om de då finns kvar. Vittnena har inget hört eller sett under natten. Blommorna var spridda som i stark bläst.

Vi kunde endast observera dem, vi var hjälplösa. Då hände något mycket märkligt. I samma ögonblick som flyget blev synligt, försvann alla ufon. Efter cirka 20 minuter förstod piloterna att dom inget kunde göra, dom återvände. Så fort dom vänt, kom ufon tillbaka. Det var det märkligaste jag varit med om i hela mitt liv.

I Ruppelts Blue Books memoarer från 1956, The Report on unidentified Flying Objects (Rapporter om Oidentifierade Objekt) försvann inte prickarna från radarskärmen då jaktflyget kom in i luftrummet över Washington. De förflyttade sig istället till Newport News, Virginia. Flygvapnets egna anteckningar är överensstämmande med Ruppelts egen rapport. Folk som var ute och tittade på stjärnorna ringde Langley Air Force basen nära Newport News och berättade om ljus som flög runt omkring på natthimlen. En F-94 startade från Langley och piloten låste radarn på målet. Efter tre "Lock-ons" förlorade han målet. Det var då prickarna kom tillbaka på radarskärmarna i Washington, sa Ruppelt.

Innan F-94 jaktflyg hade startat från New Castle, ringde en reporter vid namn Robert Ginna. Han arbetade på Life. Han frågade vad flygförsvaret gjorde med sista observationen. Ruppelt hade då inte hört talas om den. Detsamma hände förra helgen. Då hade pressen fått information från militära källor, han la då på luren. Han ringde major Dewey Fournet som hade blivit utpekad som Blue Books förmedlare till regeringen i Washington. Han sa till att denne fick komma till inrikesflygplatsen.

På vägen dit plockade han upp en elektronexpert, vid namn Holcomb. De reste sedan vidare till flygplatsen där Chop väntade.

I de tidiga morgontimmarna denna söndag, står det i Flygvapnets rapport inget om exakta tider. Flygvapnets huvudkontor i Pentagon tog beslut att F-94 skulle upp till New Castle-basen för att undersöka luftrummet över Washington. Piloterna blev dirigerade mot radarmålet av ARTC-operatörerna. Chop sa att han raskt skrev ner samtalet mellan piloterna och personalen på marken, detta för en rapport till flygvapnet.

Tornet frågade om en av piloterna, William Patterson, kunde se "något", säger Chop. Han svarade, "Jag ser dom nu, och de är alla runt omkring mig." Vad skulle jag göra? Ingen svarade för ingen visste vad dom skulle säga till honom.

OKLAHOMA FÖREMÅL FÖRVÄXLADES MED ELD.

Ur UFO Journal febr. 2002.

MERRIT - Jim Hickman rapporterar: att den 8 jan. 2002. sågs ett UFO av 2 tonåringar. En bror och hans syster var på väg hem vid 8.40 tiden på kvällen, de åkte på Merrit Road, vägen söder om staden, när de observerade vad de trodde var en brinnande lada framför dem. Då de kom närmare märkte de att det i själva verket var ett föremål bakom ladan.

Föremålet var större än ladan och sände ut ett "verkligt klart" vit/gult orange blinkande ljus som rörde sig uppåt, bakom ladan. Då svängde föremålet i sidled med blå/vitt och rött blinkande ljus i 3 rader runt de yttre kanterna av föremålet.

UFO:t var under 1000 feet högt när det flög uppåt till en fjärran punkt i luften och mattades innan det försvann, inget ljud hördes. Föremålet var synligt i flera minuter. Inga elektriska störningar noterades, ingen missad tid rapporterades. Himlen var molnfri.

Vittnena noterade då mera rött och blått sken på vägen framför, exakt där föremålet just hade varit. Detta svängde ut till en huvudväg i Oklahomas närhet där en polisbil just hade stoppat en fortkörare. Officieren hade inte observerat något föremål i luften, vilket skulle ha varit i uppenbar närhet av honom. En grannfru rapporterade att hon sett samma föremål natten före.

UFO-forskare

● Jag kom och tänka på en grej jag hörde för längesen på radion, en intervju med en kille som måste ha världens mest meningslösa jobb. Han var UFO-forskare.

Han pratade om vad jobbet som UFO-forskare går ut på. Vad jag kommer ihåg så går det till så att dessa forskare bland annat får in tips av människor som sett kon-

desser människor har sett.

Killen på radion berättade att det oftast handlade om naturfenomen eller andra förklarliga saker. Men ibland dök det upp konstiga grejer som de inte kunde förklara, ett UFO!

Dessa UFO-forskare sitter alltså dagarna i ända och kämpar, kämpar och kämpar med att försöka lista ut vad det där konstiga skenet på himlen kan vara. När de har forskat nog länge och konstaterar att de inte har den blekaste aning har de lyckats, de har hittat ett UFO! Då blir det tårta i fikarummet!

Hur många flygande grejer har stämplat som UFO:N på grund av inkompetenta forskare? Den lata forskaren

Jim Hickman.

"Åh, det var nog ett UFO".

Tänk er UFO-forskarnas firmafest när UFO-chefen reser sig upp och ska hålla tal...

"- Jaha, då vill jag att ni riktar era blickar mot forskare Karlsson här. Karlsson har nämligen slagit nytt rekord denna månad. Han har misslyckats med att identifiera hela 20 flygande föremål.... Skåll!" Klapp, klapp, klapp, klapp...

Ja... Jag hade väl inte så mycket mer att säga om UFO-forskarna. Det var mest en liten upplyftande tanke jag fick här i det trista höstmörkret.

Höjt!

När dessa strålar träffar fast materia på jorden, till exempel en byggnad eller en lastbil - tror operatören att radarn har registrerat ett objekt i atmosfären.

Ruppelt kunde se att pressen var orolig. "Major Dewey Fournet och löjtnant Holcomb som hade varit på flygplatsen under observationerna var väldigt tydliga med sina antaganden, skrev han i sina memoarer. Speciellt sedan det blev allmänt känt, att de inte var överbevisade om att ufo:n som blev registrerade på radarn var väderfenomen.

Det kom en fråga på presskonferensen från en reporter med namnet Pierman, piloten som över radion rapporterade om ljusfenomen som flög med stor hastighet till ARTC-centret under första helgen med observationer. "Pierman beskrev fenomenet som ett ljus som for fram och tillbaka, och det utförde en rad olika manövrar.

Barnes berättade för mig att han dirigerat honom mot målet 3 gånger, sa reportern.

Sista lördagsnatten då alla kunde se prickarna på skärmen, dirigerade Barnes minst ett halvdussin trafikflygare och andra flyg mot de okända, och alla rapporterade att de kunde se ljusen.

"Jag kan inte förklara det", svarade Samford. Jag kan inte förklara det hela rätt.

Men flygförsvarets temperaturinversion gick rakt hem hos de flesta reporterna. Det var en möjlighet på 50/50, säger Samford.

Sommaren var över och hösten närmade sig. Det stod inte lika mycket i tidningarna längre, eftersom observationerna minskade. Tidningen Life offentliggjorde en artikel i augusti, att flygvapnet hade vetat mera än de hade erkänt.

Nästan 1 år efter presskonferensen i maj 1953, offentliggjorde det civila luftfartsverket en rapport som var menad att avgöra det hela en gång för alla. Den konstaterade att de oidentifierade föremålen inte representerade några nya fenomen, det var heller inte speciellt för Washington-området.

I rapporten argumenterade man med att temperaturinversioner ofta blåser med vinden. Något som ger en illustration av att föremål rör sig på en radarskärm. I rapporten försöker man sig på att även förklara de visuella observationerna. Det måste vara klart att avbrutna temperaturinversioner uppe i luften kan bryta ljus på samma sätt som radarvågor och de kan ge spegeleffekter.

Undersökaren från det civila luftfartsverket intervjuade Cocklin om observationen han hade den första natten.

Ripplets berättar, att Patterson berättat om de omkringflygande ljusen till journalisterna på morgonen därefter. Jag provade med att få kontakt med objekten under 1000 fots höjd, men flygledarna dirigerade oss runt omkring. Jag kunde se flera kraftiga ljus. Jag hade maxfart men närmade mig inte objekten. Jag avbröt då jakten, jag hade ingen chans att nå dem. Då de första solstrålarna kungjorde en ny dag, var radarskärmen tom på alla okända föremål. Fournet, Holcomb och Chop for hem. Ufovågen över Washington var över. När han får samma fråga som Cocklin - Vad trodde han att prickarna på radarskärmen var den natten? Då ger Chop nästan samma svar: På den tiden trodde jag att vi fick besök av någon annan planet. Jag tror det fortfarande efter alla dessa år.

Ruppelt landade i Washington igen på måndagskvällen den 28 juli 1952. Det var kaos i stan. Kvällstidningarna kom med kraftiga angrepp mot flygvapnet, med rubriker som "Lysande Objekt flyger från jaktplan över huvudstaden". - Undersäkning hemlighölls efter misslyckad jakt. Då Ruppelt checkade in på hotellet i centrum, flockades journalister runt honom. President Truman fick en assistent att ringa Ruppelt nästa morgon för att få en förklaring.

Flygvapnet måste säga något, så generalmajor John Samford, ledaren för flygvapnets undersöknings avdelning, kallades till en presskonferens vid Pentagon samma kväll. Flygvapnets generalinspektör hade inte mycket att säga den 29 juli. "Memoet" anklagade flygvapnet för att ha sänt ut för många nyhetsrapporter om observationerna. Mycket av publiciteten har varit baserad på nyhetsbulletiner från flygvapnet, stod det i "memoet". Ledaren för undersökningsavdelningen framhäver att ingen teori är aktuell vid nuvarande tidpunkt med hänsyn till objektens uoohov och de anses vara ouppklarade.

När flygförsvarets undersökningsavdelning fick "memoet", ignorerade de det. Den kvällen arrangerade toppofficerare vid Pentagon den längsta och mest besökta presskonferensen sedan andra världskriget som slutat 7 år tidigare.

Samford berättade för journalisterna att observationerna förmodligen berodde på temperaturinversioner - Då ett lager med varm luft ligger på toppen av kyligare luft i jordens atmosfär. Lagren med varm luft kallas inversion, därför att lufttemperaturen normalt brukar reducera jämt med ökande höjd över marken. Dessa fenomen kan enligt teorin fungera som en svävande spegel och höja radarstrålarna tillbaka mot marken.

I ett dokument från flygvapnet i Blue Book finns det flera dussin observationer runt om i landet, som gjordes i slutet av juli 1952. Förklaringar som ballonger, flyg eller meteoriter står vid sidan av observationerna. Vid sidan av observationerna över Washington och vid Andrews Air Force-basen den 26 juli står det med stora bokstäver "UIDENTIFISERT"?

Himlen sattes i brand

Per Penna!

Att bo i ett upplyst samhälle med all gatubeslysning och alla affärsskyltar gör att man sällan ser några stjärnor. Jag växte upp på landet och minns när man i kalla, gnistrande vinterkvällar gick ut för att titta på vintergatan och alla stjärnbilder... det var mäktat imponerande. För att inte tala om norrsken som man såg ofta.

Det får mej att tänka på en kväll i mitten av 40-talet. Jag var då i övre ton-

åren och hade börjat arbeta på Karlstad lasarett. Heml ngtan satte väl åt ibland och jag försökte att åka hem så fort det gavs tillfälle. Jag åkte tåg från Karlstad till Kristinehamn, sen buss fyra mil söderut. När jag steg av bussen var allt svart, men plötsligt lystes himlen upp. Min väg gick genom skog ett bra stycke. Det lystes svagt från några stugor som låg efter vägen, men det som sken från himlen går ej

att beskriva. Det var ljust som på dagen. Norrsken hade jag ju sett så mycket och det brukade flamma upp från horisonten. Men detta var över hela himlen. Som ett upprört hav.

Jag traskade på genom skogen, men kände mig lite liten, det här hade jag inte sett förut. Det var faktiskt så att jag började tycka att det var kusligt.

Snart var jag ute i öppet landskap, det lystes i ett fönster i en stuga, men jag gav mig inte tid att knacka på, utan fortsatte min väg och fortfarande

flammade hela himlen.

Men lika hastigt som det kommit, lika fort blev det alldeles svart. Som att blåsa ut ett ljus. Nu var jag riktigt rädd. Plötsligt såg jag ljusen i fönstren i mitt föräldrahem. Jag sprang i mörkret den bit som var kvar.

Vad detta ljusfenomen var för något har aldrig fått veta. Tänker ofta på det när jag i klara kvällar brukar gå ut på terrassen och leta reda på Karlavagnen. Norrsken har jag inte sett på många år.

CK

HJ 39/02

En ekonomisk fundering

Någon har räknat ut, att om man köpte Ericssonaktier för 100.000 kr för ca två år sedan, så är dom i dag värda ca 4.600 kr.

Hade man köpt telecom t.ex. Song networks för 100.000 kr, så har man i dag ca 790 kr kvar.

Hade man i stället gått till Systembolaget och köpt starköl för 100.000 kr, druckit ur dem och pantat flaskorna, så skulle man få 6.741 kr!

Är det då så konstigt att grabbarna på stan kallas för A-laget?

Fru Gustavsson kunde inte längre dölja sin besvikelse över vad hon ansåg vara makens brist på karaktär.

– Titta bara på herr Lindskog, vår granne. Han har lagt manken till och slutat med både sprit och tobak.

– Löjligt, svarade herr Gustavsson. Skulle inte jag ha karaktär? Jag ska allt visa dig. Från och med ikväll ska du och

jag ha skilda sovrum. Så blev det och ett par veckor förflöt. Tills det plötsligt en natt knackade på herr Gustavssons sovrumsdörr.

– Ja, vad är det? sa herr Gustavsson sömndrucket.

– Det är jag, viskade fru Gustavsson. Jag skulle bara berätta att herr Lindskog har börjat röka igen.

Cattis Buller,
Saltsjö-Boo

Det amerikanska attackplanet F-16 som var ute och jagade ett ufo.

Foto: AP

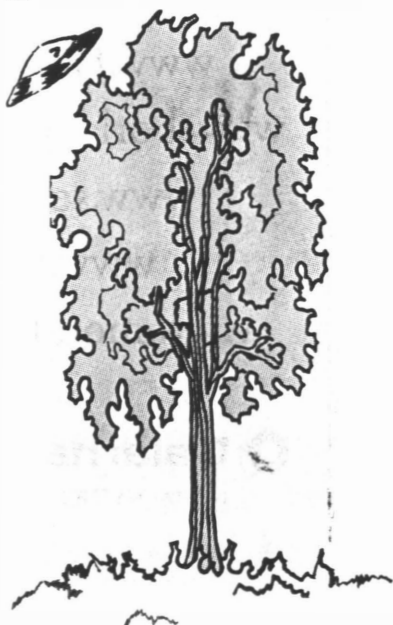
Ufo-jakt i USA

WASHINGTON. Två F16-plan sändes i fredags kväll upp över Washington sedan ett oidentifierat föremål siktats på radar. Men föremålet försvann under jakten.

Ett märkligt sammanträffande är att det är exakt 50 år sedan nyheten om stridsflyg som jagade ufo över Vita huset trängde ut både Koreakriget och presidentvalskampanjen från tidningarnas förstasidor.

(AFP-TT)

– Har ni bott här hela ert liv?
– Nej, inte än!

Dom antecknade allt vi sa, minns Cocklin. Därför höll vi tyst. Vi såg mycket den natten, men vi berättade inte allt, vi hade ju lovat, så vi brydde oss inte mycket.

Märkligt nog baserades rapporten när den var färdigställd på dagarna den 13 och 14 augusti 1952. Inget från helgen i juli, när ufovågen var som högst och låg på CIA's prioriteringslista.

I tidigare observationer hade vanligtvis ett begränsat antal observatörer varit involverade i. I januari 1948 var en flygare i "Air National Guard" i Kentucky på träning på låg höjd. Han befann sig mellan Georgia och Kentucky då han började jaga ett som han trodde flygande tefat och nådde höjden av 25.000 fot. Därefter svimmade han och planet gick in i spinn mot marken. Senare samma år blev ett annat plan involverat i en närkamp i luften, "dog fight", med vad han påstod var ett UFO över Fargo Nord-Dakota. Det fick honom att fly så fort att han svimmade en kort stund.

Vid denna tid började observationerna att få bredare rubriker i dags- och veckopress. I april 1952 hade tidningen Lifr en artikel med en rubrik som "Har vi besök från rymden"? Artikelnen berättade historier om flygande "skivor" och kulor av grön eld. De kunde inte förklaras med hjälp av dagens vetenskap som naturliga fenomen. Den utesluter inte att de skulle kunna vara manövrerade av en högre intelligens.

På ett par månader blev det stor brevskörd hos projektet Blue Book. Dom samlade ju in ufo-artiklar från hela landet.

Året före hade det inkommit 169 ufo-rapporter till flygvapnets undersökningsverk, 22 av dom blev aldrig uppklarade. 1952 fick man in bara under april 82 rapporter. Innan juli månad var till ända fanns det 536 rapporter. Detta fick i alla fall några att tro på en rymd-intelligens som varit inne i vår atmosfär. Projektet Blue Book försökte framhäva sig som att de var neutrala, skrev Ruppelt. "Men det var svårt". UFO hysterin var stor.

Hollywood fick in pengar. Filmen från 1951, The day the Earth stood still (Dagen då jorden stod still), handlade om flygande tefat som landar på huvudgatan i Washington. De förutsåg invasionen av Washington, året efter. USA hade flera UFO-spelfilmer från 1959 och 1977. Efter händelserna i Washington ökade människors intresse för ufo-frågan. Officiellt ansåg inte USA att ufo-fenomenet utgjorde någon fara för landets säkerhet. Man sökte förklaringar på många observationer.

Det var ingen drom – farkosten kom från en annan värld

Gideon Johansson var tvungen att ge sig ut, trots att hela Mariannelund var mörklagt. Ett mystiskt sken på himlen hade gjort hela samhället strömlöst och det var hans uppgift som elektriker att undersöka saken...

TEXT: INGMAR NORLÉN FOTO: LARS ANDERSSON, UFO-SVERIGE

Nu ser vi det från långsidan, det kör fortare nu. Vilken fart! Minst fem gånger reaplansens. Vad är det som blixtrar? Det är reflexer från solen, tydligen är det blankt på ytan. Det går rätt mot solnedgången. Nu är det bakom tallskogen. Vad är detta?.

Gideon Johansson, 58-årig elektriker, stod utanför sitt hus tillsammans med sonen Rolf och tittade upp mot den svarta hösthimlen. Vad var det för ett lysande föremål som kom singlarande ned på gatan bara några meter från honom? Vilket ärende hade det? Skulle någon tro honom när han berättade om det här?

Höstkvällen i bruksorten Mariannelund i norra Småland var kylig och rå. Året var 1959. En del av ortsborna höll just på att krypa till sängs och de få familjer som hade hunnit skaffat sig TV satt framför apparaterna och såg kvällens sista program.

Plötsligt bröts strömmen! Det blev till att leta fram stearinljus och tändstickor för att klara av de sista sysslorna innan dagen var till ända. Mariannelundsborna insåg att de tryggt kunde lita på att strömmen snart skulle vara tillbaka.

Gideon Johansson var en av de få i byn som inte fick stanna inomhus och invänta att ljuset skulle tändas igen. Som övermontör på Brusafors pappersbruk var han tvungen att ge sig ut

till ställverket för att lindra skadeverkningarna av elavbrottet.

På väg ut från tjänstebostaden, en liten stuga inte långt från fabriken, mötte han sonen Rolf och förklarade att han måste rycka ut eftersom strömmen var borta.

— Ja, det är ju mörkt överallt, svarade sonen.

I samma ögonblick tittade han uppåt och ropade:

— Men inte där uppe!

Utomjordisk farkost

Far och son tittade upp och fick se ett vitt ljus på den svarta himlen ovanför Folkets hus. Efteråt berättade Gideon att han trodde att det var ett flygplan som fått motorstopp och var på väg att störta över Mariannelund.

Men ingen olycka skedde. I stället fick Gideon och sonen vara med om en upplevelse som än idag framstår som ett av de absolut märkligaste mötena med en utomjordisk farkost.

Föreningen UFO-Sverige betraktar händelsen i Mariannelund som ett paradfall på området. Knappast har någon svensk givit en så detaljerad berättelse om ett påstått möte med ett flygande tefat som Gideon Johansson.

En närkontakt, konstaterar ufo-forskarna. Alltså något mycket, mycket ovanligt.

Först åtta år senare, 1967, skrev Gideon som nybliven pen-

sionär ned historien i ett brev som han skickade till K Gösta Rehn. Han var amanuens vid Vattenfallsstyrelsen och en av Sveriges första ufo-forskare. Rehn skrev också flera böcker om tefatsfenomenen och var den tidens största auktoritet på området.

Rehn trodde obetingat på Gideon Johanssons upplevelse och kallade det för ett "absolut utomordentligt sant fall".

Gideon Johansson lät sig intervjuas i ett par lokaltidningar i mitten av 1970-talet. I och med det blev delar av den här historien känd, men inte hela. Efter att Gösta Rehn avlidit 98 år gammal för cirka 15 år sedan, gick representanter för UFO-Sverige igenom hans kvarlåtenskap på jakt efter okänt material. Då hittade man Gideon Johanssons hela nedskrivna berättelse i ett soprum bakom Rehns bostad. Meningen var att det skulle kastas, men nu räddades materialet till eftervärlden. Tack vare det fyndet kan Hemmets Journal nu återge hela den här historien.

Hemmets Journal besöker platsen där Gideons stuga stod på Hantverkargatan 12. Solingen kallades den. Huset revs för många år sedan och i dag står där ett hyreshus.

Bengt Pettersson, 70 år, som på den tiden umgicks mycket med Gideons son Rolf, visar oss platsen där landningen skulle ha

FBI-agenterna Dana Scully och Fox Mulder – vana ufo-jägare i tv-serien "Arkiv X".

Försvaret finkammade sjö – letade efter ett ufo

Ett ufo har setts ramla ner i en sjö i de värmländska skogarna.

Försvaret har skickat åtta dykare från marinkommandot KA 1 i Vaxholm för att kontrollera uppgiften.

– Det hade någon form av fenor och var mellan två och tre meter långt, säger stabschef Stellan Jansson.

Under mer än tre veckor har dykarna finkammat Backsjön söder om Arvika. Med undervattenskameror och sonarutrustning har de sökt efter det oidentifierade föremålet som uppges ha "ramlat ner från himlen" i sjön i mitten av augusti.

I går avslutades sökandet.

En familj med sommarstuga vid sjön slog larm. Räddningstjänst och polis tog i sin tur kontakt med försvaret.

– De uppgav att de hade sett ett föremål som kom flygande och slog ner i sjön. Det var inte direkt flygplansliknande utan hade mer avlång form. Det hade någon form av fenor och var mellan två och tre meter långt, säger Stellan Jansson som är stabschef på FoS2 i Värmland.

"Vi bedömde det som trovärdigt"

– Vi gjorde vissa undersökningar för att kontrollera trovärdigheten i den här informationen. Vi bedömde att trovärdigheten hos de här personerna var så hög att vi startade ett antal dykningar i sjön.

Milostaben i Strängnäs kontaktades och de skickade informationen vidare till Högkvarteret i Stockholm. Man bestämde sig för att rycka ut.

– Vi har fullföljt uppdraget med all den tänkbara tekniska utrustning som finns, säger Stellan Jansson.

Tolv man letade efter föremålet

Tolv man från försvaret har arbetat med sökandet de senaste tre veckorna.

– Om det hade ramlat ner något så hade vi hittat det med hjälp av den utrustning som vi hade tillgänglig.

■ **Så föremålet kan inte ha försvunnit?**

– Nej, förhållandena i sjön är så utomordentligt svåra att det hade fordrats en utomordentligt avancerad teknisk utrustning som vi bedömer att inte någon annan har tillgång till.

■ **Historien låter som science-fiction. Tror du själv att det kan vara en farkost från en annan planet än jorden?**

– Nej, det tror jag inte det minsta på. **Markus Gustafsson**

I tre veckor har tolv man från försvaret sökt efter ett ufo som ska ha trillat ner i en sjö i Värmland.

Tror du att det finns ufon?

Pouya Misaghi, 20, studerande, Borås.

– Nej, jag har aldrig sett något. Men är de inte säkra inom försvaret måste de ju leta.

Peter Alexandrow, 55, teletekniker, Stockholm.

– Nej, ha, ha. Tror du? Jag tycker inte de ska lägga pengar på sådant.

Inez Kindberg, 56, tekniker, Järfälla.

– Nää, knappast! Jag tror det mesta har en naturlig förklaring.

Björn von Sydow, 53, försvarsminister, Solna.

– Nej, det gör jag inte. Och jag har inte fått någon information om något ufo, varken från Försvarsmakten, militära underrättelsetjänsten eller Foa (Försvarets forskningsanstalt).

Tatiana Silva, 15, studerande, Hallunda.

– Ja, lite grann... De kanske ser ut som människor.

Första dagen i skolan. Fröken: - Höver ni gå på toaletten och slicka upp handen.

Rune är för konstig med sina påhitt. Nu har han funnit en trettio som man...

RELIGION OCH BYGGSTENARNA.

(Artikeln ur MUFON februari 2002.)

Brev från läsare.

Gratulerar till december numrets utgivning av UFO-Journal 2001, den var mycket intressant. Jag tyckte den var speciellt trevlig därför att det fanns två artiklar från två olika människor, som stod för varsin åsikt om hur UFO-studier skulle bedrivas - Barry Downing och Jenny Randels.

Jag fann mig själv starkt positivt inställd för Randels ståndpunkt, fastän jag tidigare inte var så intresserad av "byggstenarna" och sånt där. Det var inte förrän jag återvände för att lära mig historien om den moderna UFO-debatten och betydelsen av "byggstenarnas" närmande, som gjorde starkt intryck på mig.

Emellertid, sedan mina studier i religion har jag också fått en stor mängd sympatier för Barry Downings ståndpunkt - med kvalifikationer.

Mina funderingar att hans åsikt rörande UFO-logi för tillfället inte skulle vara i stånd att konkurrera med de styrande på spörsmål av fysiska förhållanden (den mänskliga naturen) av UFOs - om de styrande har sådan konstprodukt - och att området istället kunde ge värdefulla bidrag till underlag för synpunkter om UFO-händelserna var väl ställda. (Naturligtsvis, om "om" var en bisats (klausul) i den meningen, är det ett väldigt stort "om".)

Det är helt klart, emellertid, att Downings tänker inom en mycket kristen ram när han framför sina Guds hypoteser om UFO fenomenen. Han har bara två att välja emellan:

1. Att UFO är en sann manifestation av Gud instiftat, eller
2. Att UFO rätt och slätt spelar Gud, och följaktligen i själva verket är satanisk.

Downing väljer den första och framkastar, att förstå de "främmandes" tankar är att på något sätt förstå Guds tankar, och omvänt att förstå tankar om Gud på något sätt är, att förstå vad de "främmande" är till för i hans "Kristus" grundsats.

Jag skulle föreslå att där finns åtminstone mer än en möjlighet. Kanske de "främmande" är andra former av liv och har utvecklats samtidigt med människan på denna planet mer eller mindre från början. Det är inte något mer eller mindre en manifestation av ett gudomligt människosläkte.

kvällshimlen som vid tillfället, i solnedgången, var mera gröngrågul. Klockan var vid tillfället 20.27. Jag uppfattar höjden när vi fick se det till tolv eller femton tusen meter, och när det var som närmast till åtta tusen meter”.

Gideon Johansson medgav att han länge hade längtat efter att få se ett tefatsflyg, som han kallade uppenbarelsen, och att han i och med den här observationen hade fått sin önskan uppfyllt.

”För mig var det en stor upplevelse. Ingen ska kunna få mig att tro att det var något annat än ett tefatsflyg. Jag intygar på heder och samvete att detta jag här skrivit, allt är sant. Inget skoj och inga tokigheter.”

Försyret bekräftade

Gideon och hans sällskap var inte ensamma om att observera något ovanligt på himlen den här kvällen. Nyhetsbyrån TT rapporterade att ett stort meteorliknande föremål samma kväll passerade från Hudiksvall i norr till Kristianstad i söder. Försvarsstaben bekräftade uppgiften. I Lommaryd hade en man sett ”ett skarptskinande föremål med ett grönaktigt sken” komma på himlen från öster, gå mot väster och försvinna i ett molnbälte. Föremålet föreföll vara ganska stort och efter dess bana syntes en kraftig svans. I Aneby uppfattade en person farkosten som ett slags robot.

Civilingenjör Sven Schalin, anställd vid Saab i Linköping och intresserad av ufo-fenomenet, åkte hem till Gideon Johansson för att höra hans berättelse muntligt. Efteråt skrev Schalin:

”Han verkade vara en stabil människa. Jag kan inte komma ihåg hur många gånger han svor på sanningshalten i vad han sett, tydligen tveksam om min inställning.”

Ungefär sex veckor efter Sven Schalins besök i Mariannelund skedde elavbrottet den där höstkällen. När Gideon steg ut ur sitt hus såg han och sonen alltså ljusfenomenet först svävande ovanför Folkets hus.

När ljuset närmade sig uppfattade Gideon det som ett flygande tefat som närmade sig honom och sonen och singlarde ned och landade utanför hans hus på Hantverkargatan.

”I nästa ögonblick såg vi att det icke var något flygplan. Det stod ju stilla i luften, en helikopter. Och nu är det inte en sådan heller, inget ljud. Men vilket konstigt ljus det för. Så vitt. Föremålet sänkte sig sakta ned över när-

Såg två gestalter

I en tidningsintervju berättade Gideon att han just vid landningen, då han med foten skulle visa besättningen var farkosten kunde landa, vidrörde den med foten. Farkosten berörde också en gammal lönn som stod vid staketet.

Gideon hävdade att han såg två varelser tydligt tack vare det fina ljuset i förarhytten. De hade drag av japaner och var stora som 12-åringar.

Gideon beskrev dem vidare: ”De hade mycket långa huvuden med mycket hög panna och de tycktes vara skalliga. Ögonen var stora och mörka, näsorna långa och smala, munnarna mycket små och hakorna spetsiga. Varelserna hade uniformsliknande vita kläder. Över bröstet hade de korslagda mycket breda svarta bälten, som Gideon uppfattade som någon sorts säkerhetsselar.”

De två varelserna satt bakom en glasruta som var böjd och lutade bakåt i strömlinjeform som på en modern sportbil eller ett flygplan. Belysningen där innanför var så intensiv. Det var ett kompakt vitt ljus. Trots detta starka ljus så tycktes ingenting utanför rutan bli det minsta upplyst. Detta var så konstigt tyckte jag och så egendomligt att det inte går att beskriva utan vidare.”

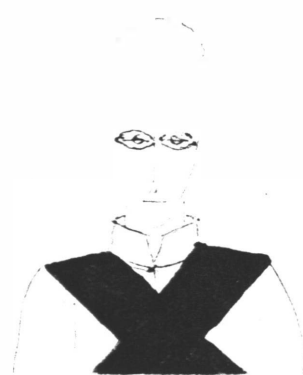
Gideon beskrev hur han följde föremålet med blicken medan han gick jämsides innanför staketet på tomten utmed gatan, en sträcka på omkring 30 meter. Hela tiden gled föremålet fram, tre till fyra meter från Gideon och sonen.

”Där stannade det några ögonblick, och så vips släckte de ljuset och försvann. Vi kunde icke se vart de tog vägen, vi stirrade i tomma mörkret. Inget ljud, ingenting, de var borta för oss.

Vi var nu klara över att vi sett någonting från en annan värld. Hela tiden vi hade att betrakta detta uppskattar jag till omkring två minuter. Jag gick nu till ställverket så fort jag kunde, ingenting hade tydligen hänt oss och om några

Huset Solingen, Gideon Johanssons numera rivna tjänstebostad inte långt från pappersbruket. Det var där Gideon och sonen Rolf gjorde den märkliga iakttagelsen.

te gick igång pappersbruket. Snart var elströmmen tillbaka. Kraftbolaget kunde inte finna någon som helst orsak till kraftavbrottet. Även det framstod som gåtfullt.

Fick amputera benet

Dagen efter berättade ett par arbetskamrater på bruket för Gideon Johansson att de hade sett något konstigt borta på Hantverkargatan. De beslöt att hålla tyst om upplevelsen eftersom de inte ville bli betraktade som rubbade.

Lönnen, som Gideon påstod hade skadats av farkosten, dog senare och fick sågas ned och själv tvingades Gideon, enligt vad han sade i en intervju, låta amputera sitt ben, det som han hävdade att han hade vidrört farkosten med.

Gideon Johansson avled 1981, 80 år gammal, utan att riktigt ha blivit tagen på allvar när det gäller den här upplevelsen. I en tidningsintervju några år före sin död sade han:

— När jag berättade det här tvivlade folk. Men vi var säkert inte ensamma. Det var säkerligen fler som såg det, men som

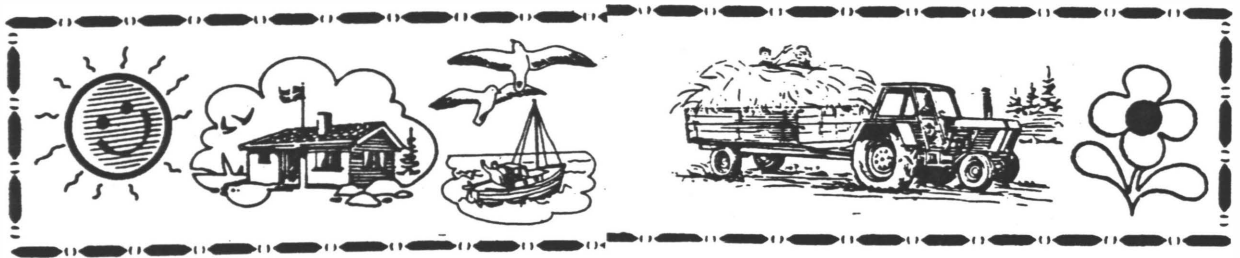
uer, började prata om att det var en lustig ”långträdare” som släckte ljuset och bara försvann. På jobbet berättade jag vad jag sett, men 1959 var det känsligt med sådant. Jag tog mycket illa vid mig när människor baktalade mig och mer eller mindre idiotförklarade mig

Gideon var känd som en pålitlig och skicklig yrkesman. Men folk hade bara gott att säga honom. Det fanns dock grannar och vänner som ansåg att han var fantasifull i överkant och att han kunde ha blivit påverkad av ufo-observationer utomlands som han hade läst om.

På senare tid har UFO-Sverige gått igenom hela materialet och analyserat det ur flera synvinklar. Forskaren Anders Liljegren ställer sig kritisk till sanningshalten i berättelsen. Att Gideon såg något råder ingen tvekan om, men ingen kan med säkerhet säga vad det var som hände. Liljegren är inne på att det kan ha varit något så enkelt som en meteorit. Men eftersom ingen entydig förklaring finns, kvarstår Gideon Johanssons syner utanför bostaden som ett intressant och svårförklarligt fenomen. ■

Min kusin förlorade sin mor när han var 3 år gammal. När han var 5 eller 6 kom han att bo med oss för en tid, och han började kalla min mor för "mamma", medan han var hos oss. Hon rättade inte till honom på hela tiden, utan lät honom hållas helt enkelt. Likaledes av samma orsak kunde dessa livsformer ha identifierat sig själva som Gud - därför att det var identiteten våra förfäder gav dem, även om det var felaktigt. De blev "Gud" för oss - bara förståeligt för oss på vår egen nivå av utveckling på den tiden.

Ett tillägg, det kunde vara att dessa livsformer individuellt förevisar egenskaper som kännetecknar, och gradskillnader av vad vi kunde kalla moralisk redbarhet, att det inte är att avvika från vad människan för närvarande uppvisar.

(Zoologiskt är slutsatsen säkert den att djur är mer människolika i många av sina karaktärsdrag än vi ofta har givit dem tilltro för. Om det är på detta sätt för den arten "under" oss på utvecklingsstegen, varför skulle det inte vara mer eller mindre detsamma för arten "ovanför" oss?)

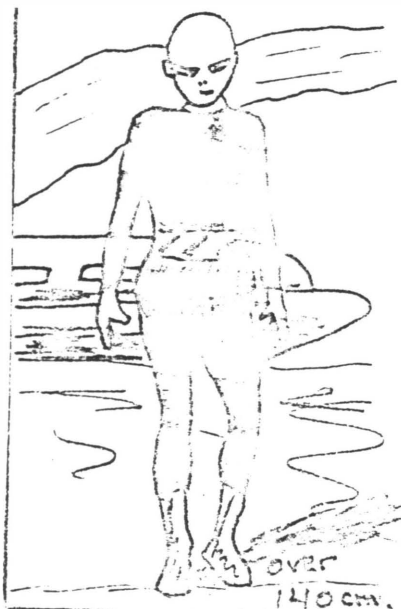
Om där var tillfälligt "dåliga ägg" ibland dem vilka glada övertog rollen av "Gud" med ett självsvåldigt uppsåt att vilseleda, det kunde inte betyda att det absoluta levnadsförloppet därför är sataniskt i karaktären, som Downing föreslår i en tolkning av sin Guds-hypotes. Det kan i själva verket inte vara något särskilt tecken av gudomlighet och inte heller demoniskt, men helt enkelt varelser mer eller mindre lika oss själva.

Slutligen, skulle jag vilja peka på att min alternativa teori om släktskap av tänkbara främmande raser till gudomlighet (sanningen, definitiv gudomlighet) tillåter för tanken att det inte nödvändigtvis är just ett främmande "tankesätt", att mänskligt liv kunde komma att behövas för att förstå. Om rapporter om upplevelser är att tro på, är där en myriad av arter eller raser av icke mänskliga väsens förevisning av intresse för oss.

Deras resonerande och metoder kunde vara mycket olikartade. Där kan vara mer än en "främmandes inställning" att förstå. Ingendera av Downings hypotes varianter verkade tillåtna för dessa möjligheter.

Kanske våra förfäder var mindre teknologiskt långt komna när de av en slump stötte ihop med dessa livsformer. Utmärkande drag för dem är gudomlig rätt, eller på sätt och vis gudomligt utmärkande, vilket vi ser återspeglas i de religiösa historierna och läran om många världs-traditioner - inkluderar kristen tradition. Att läsa Moses möte med Yahwen (Jehova) på berget Sinai (Downings Kristus grundsats händelser), som ett möte med någonting annat än en av dessa mycket ogudaktiga livsformer, kan vara helt och hållet ett misstag.

Kanske att veta inställningen om Gud inte är så mycket som erfordras för att identifiera de främmandes tankesätt eller att förstå bibeln, så det är nödvändigt att vara skicklig i att finna och sätta värde på den fasta kärnan av gudomligt avslöjande i sig själv i världs-religionens klokhet och i världs-sanningen, världs-altet i sig själv. De främmande kunde vara en del av ett sådant universum, det är självklart.

Att de skulle ha en extra speciell gemenskap till gudomlig rätt, vilket Downing underförstod, och att vi skulle närma oss och träffa dem med denna förutsättning i sinnet är att överlämna samma följdriktiga felräkning, som jag förstår att våra förfäder kan ha gjort. Det är samma sätt av tänkande, att möjligen ha givit tillväxt till många av våra religiösa traditioner på första plats.

Så varför gör många religiösa traditioner antydna att dessa livsformer har som sin rättighet att vara Gud, om de inte är Gud. Gör inte detta dem till Guds-bedrägare och sålunda mer eller mindre sataniska, som Downing framkastar? Inte nödvändigtvis.

UFO-forskning – handlar inte om små gröna män i tefat...

BJÖRSJÖ

I helgen höll riksorganisationen UFO-Sverige en fältforskkurs i Björsjö.

Cirka 40 personer, nybörjare och erfarna, lärde sig bland annat vittnespsykologi för att kunna ta hand om de rapporter om, till synes, oförklarliga fenomen som kommer in.

– Månen är att lära våra fältundersökare att kritiskt granska rapporter, vara uppmärksamma på vad folk kan se fel på och inte minst minnas fel, berättar Clas Svahn, ordförande i UFO-Sverige, i en paus.

I källaren tittar kursdeltagarna på fejkade filmer där de ska känna igen misstolkningsfenomen, det kan vara ballonger, flygplan, fyrverkeri, med mera.

För att träna vittnespsykologituras man om att berätta framför en kamera.

– **De flesta vittnen** är sanningsenliga, säger Clas Svahn.

– Men det är svårt att komma ihåg efter en tid, vad man egentligen upplevt. Hjärnan lägger in saker som passar in, fyller ut luckor. Är man "troende" söker man bevis för att det här är något som inte går att förklara vetenskapligt, och tvärtom.

Fältforskkursen ger också kunskaper som kan användas till vardags, i andra sammanhang än när det gäller oidentifierade himlafenomen, påpekar Svahn.

– Det här är en kurs som egentligen hela svenska folket borde gå. Man lär sig tänka kritiskt.

Föreningen borde heta IFO, resonerar ordföranden.

– I för identifierade. För det är egentligen vad vi gör, hjälper folk att hitta förklaringar till vad de ser. Vi får in ungefär en rapport

om dagen i landet, cirka 350–550 per år. I 95–98 procent kan vi hitta förklaringar till vad man sett.

De fenomen som förblir oförklarade ses inte som bevis på att små gröna män besöker vår planet. I stället konstaterar man att ingen förklaring hittats.

– **Vi har precis** ett sånt fall i Grängesberg från i somras, där vi tagit fram radarbilder. Där var det två personer som var ute i trädgården när ett flygplan passerade. Ett vanligt trafikflygplan, men efter planet kom en liten lysande kula. Kulan kom i fatt och började cirkulera runt planet.

– De två personerna vände sig skeptiskt mot varandra och sa "Beskriv vad du såg", innan de kunde konstatera att de sett samma sak.

– Vi har inte hittat någon förklaring till den observationen ännu.

Riksorganisationen UFO-Sverige har funnits sedan 1970.

– Vi har lärt oss mycket under åren. Vi har en databas med 15 500 fall, men alla är inte registrerade ännu. Medlemmar finns runt hela landet. Sedan 1997 har man förlagt sina kurser till Björsjö skogshem.

– Det är alldeles perfekt här, säger Svahn lyriskt.

– I går kväll kunde vi njuta av ett fantastiskt norrsken, till exempel.

Allt arbete i organisationen sker ideellt. Clas Svahn arbetar till vardags som journalist på DN. Han ägnar föreningen cirka tre timmar om dagen.

– Det tar en stor del av fritiden, men man lär sig fantastiskt mycket. Man blir lite av en detektiv, får leta efter lösningar.

Under detektivarbetet samarbetar man med experter, forskare – och militär.

– Så var det inte för tio år sedan. Nu har vi fått personliga re-

lationer, vi får den hjälp vi behöver och ibland kan vi hjälpa dem.

Över huvudet taget har inställningen till Clas och hans kollegors arbete ändrats, de möts inte med samma skepsis, har visat att de är seriösa.

– Vårt arbete innebär att seriöst undersöka fenomen som har oseriös stämpel.

I de få fall där man inte hittar en förklaring, får man vara öppen för lösningar, säger Svahn.

– Alla svar är bra svar... hjärnspöken, kanske. Filmer om utomjordingar går bra – det är vårt bagage, folk tror att vi sysslar med utomjordingar! Jag har hållit på sedan 1974 och inte sett ett enda bevis på att det existerar utomplanetariska besök. Däremot har vi belägg för att det finns fenomen som är oerhört svåra att förklara.

I somras kom rapporter från Hedemora om cirklar i sädesfält.

– Jag har undersökt svenska cirklar och dessutom varit över i England tre somrar för att titta på samma fenomen. Min personliga uppfattning är att det är folk som gör dem.

I Orsa 1995 hittade vi efter mycket om och men bevis för att det var tre grabbar som gjort om diskuterade cirklar där. Pojkarna erkände, men då var det vissa som sa "Okej, men vad fick dem att göra det?"

Svahn skakar lätt på huvudet, medveten om att det hela kan resultera i något slags moment 22.

– Det är fascinerande hur folk reagerar, man söker mystiken. Man kan nästan sälja sig själv för att få något som inte går att förklara.

Det är samma sak med konspirationsteorier, menar han. Han har själv skrivit en bok i ämnet, som släpps den här veckan.

– Det är fascinerande hur folk tickar inuti. Som barn lever man ut det här behovet av mystik i le-

Jag älskar karlar!
De kan ju inte nå för
att de är som de är.

Attraktionen av Downings sätt att söka påverka är att försöka göra UFO-fenomenen betydande inom traditionell kristen spridning, och det förkortar konservativa kristna tendenser att se möten med icke-mänskliga, inga fysiska intelligenser som uppvärmning med satanismen. Problemet med hans taktik är, att det helt enkelt tar exakt motsatt riktning av synpunkter - att det är en manifestation av kristendom på ett mycket speciellt sätt. Jag tror säkerligen att detta är en lättvunnen bit.

Som för mig, om en rymdvarelse visade sig i mitt sovrum en natt, så skulle jag försöka att komma så nära jag kunde, som när jag såg mina nya grannar första gången. Jag skulle nödvändigtvis inte tro att han är en ond ande, och inte heller belasta honom med min förhoppning att han var en vän. Han är helt enkelt en granne.

Endast när vi fått känna varandra bättre kommer jag att vara i stånd att räkna ut vår sort av förhållande. Kanske ska vi bara ha ett nick-förhållande. Kanske ska vi komma närmare varandra.

Jag kanske möjligen kommer på hur jag ska uppträda för att känna honom närmare om jag använder den lärdom och visdom från mina religiösa traditioner.

Jag finner kanske möjligen gudomlighet reflekterad i hans livs historia, hans handlande eller hans egen vishet. Men för dessa sakers skull kunde han förtjäna min respekt, min beundran och även min tillgivenhet.

Han kunde inte förtjäna min tillbedjan som en nutida Kristus inkarnation (eller yttrande) om gudomlighet - åtminstone inte någon mera än Rev. vördnadsvärde Downing själv, eller du Mr. Connelly eller någon av de andra medlemmarna av MUFON.

Brenda Denzler. Ph.D.

Vid denna klippa fann arkeologerna flintredskap från stenåldersjägarna.

Alphydda med 8000 år på nacken

ARKEOLOGI Den berömde glaciärmumien Ötzi, som man hittade 1991, var långt ifrån den första människa som korsade Alperna. Redan 3000 år tidigare hade stenåldersjägare vågat sig upp i bergen på sin jakt efter hjortar och stenbockar.

Det vet forskarna nu efter att österrikiska arkeologer under ledning av professor Walter Leitner från universitetet i Innsbruck har hittat 8000 år gamla rester av flintredskap.

Fynden gjordes högt uppe i bergen vid gränsen mellan Italien och Österrike – i samma område som man hittade mumien Ötzi.

Flintknivarna, som härrör från den mellersta stenåldern, ligger spridda runt en fyra meter hög klippa, kallad "den håliga stenen". Med sina snett uthängande väggar har klippan ända till våra dagar varit perfekt att slå läger vid.

Flintan kommer från södra delen av Alperna och vittnar således om att stenåldersmänniskor söderifrån redan för 8000 år sedan hade hittat vägen ända upp i det centrala och nordliga alpområdet.

Det är ingen slump att det skedde just då. När istiden för 10 000 år sedan avklingade, kröp skogsgränsen uppåt. De höga passen var isfria på sommaren och skapade nya jaktmarker för människorna.

Svärdet visar att vi var tekniskt avancerade tidigare än för 35000 år sedan.

Afrikansk teknologi 75 000 år före

ARKEOLOGI Ett arkeologiskt fynd från Zaire tyder på att människor i Afrika redan för 90 000 år sedan tillverkade fiskespjut med hullingar och till och med organiserade fiskeexpeditioner.

Fyndet motsäger därmed teorin om att människan lärde sig att skaffa föda genom tekniskt kunnande och strategisk planering först för cirka 35 000 år sedan.

Alison Brooks och hans kollegor från George Washington University har funnit elva spjutspetsar med och utan hullingar samt ett ben i form av ett krokigt svärd.

Spjutspetsarna är tekniskt i nivå med europeiska redskap, som bara är 14 000 år gamla. Det tyder på att afrikannerna var i stånd att tillverka sofistikerade jakt- och fiskeredskap cirka 75 000 år tidigare än europeerna.

funnen i Kairo

ARKEOLOGI Det enda vi i stort sett vet om den mystiske faraon Tut-anch-Amon är att han dog och blev begravd.

Därför är alla fynd som kan ge några fakta om honom värdefulla för arkeologerna. Nu har franska arkeologer hittat en grav, där Tut-anch-Amons barnflicka legat begravd.

Fyndet har gjorts i Saqqara, som ligger nära den nuvarande huvudstaden Kairo i norra Egypten.

Vid entrén till barnflickans grav finns en väggrelief som bland mycket annat visar scener från Tut-anch-Amons kröning.

Faraon dog medan han fortfarande var mycket ung, och vi vet inte ens vem hans mamma var.

Det är emellertid en av de frågor som den nyfunna graven kanske kan ge svar på.

På en relief vid barnflickans grav syns den lille Tut-anch-Amon i hennes famn.

► Var finns de största underjordiska grottorna?

► I den amerikanska staten Kentucky ligger Mammutgrottan – det största system av grottor vetenskapen känner till. Knappt 300 kilometer gångar förgrenar sig under området, som förklarades som nationalpark 1926.

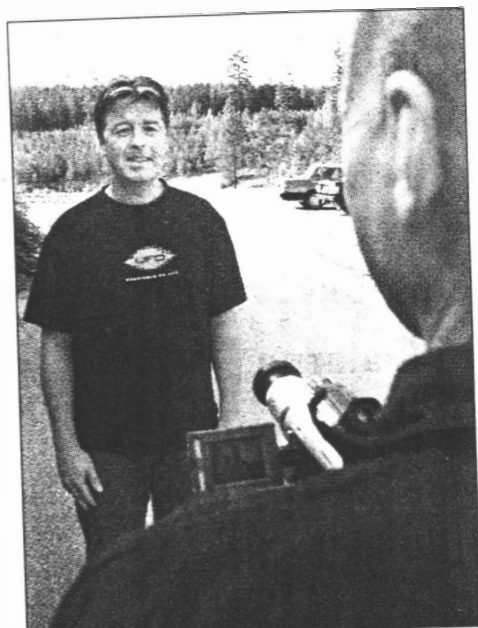
Påpassligt

Ägaren till ett större företag köpte en massa skyltar med texten "Gör det nu!" och placerade dem inom firman för att inspirera de anställda. Några dagar senare frågade en vän hur personalen hade reagerat.

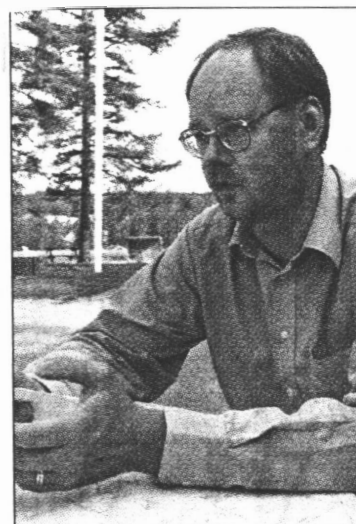
– Inte alls som jag tänkt mig, svarade direktören. Kamrern stack med 250 000 kronor, personalchefen försvann med min sekreterare och elva anställda begärde löneförhöjning...

Nyborjarna. Clas Svahn, till vänster, reder ut en del vanliga misstolkningar bland vittnen, när det gäller UFO-rapportering.

Ett fejkat vittne. De fältforskare som gick fortsättningskursen i Björsjö i helgen, fick bland annat lära sig vittnespsykologi med kamerans hjälp. Leif Persson, Sundsvall, från rapportcentralen UFO-Sverige, filmas av Anders Persson, Göteborg, sekreterare i styrelsen.

Journalist och UFO-detektiv.

Clas Svahn ägnar mycket av sin fritid till att leta förklaringar på inrapporterade fenomen. – Det blir lite som att leka detektiv, konstaterar han.

kar, men så ska man låtsas att man är vuxen. Det kan vara nyttigt ibland att inte direkt misstro allt som inte kan förklaras, medan konspirationsteorier till exempel är rent destruktiva.

Bland kursutbudet från ideella föreningar är fältforskarkursen unik, ansåg deltagare och ledare i helgen.

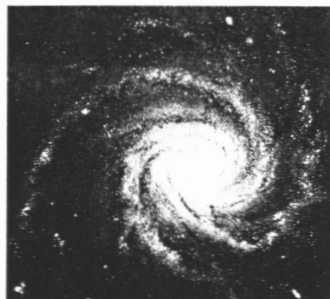
– Det är hög nivå, bra lärare, verkligen kvalitet.

– Det otroliga är att människor lägger ned så mycket av sin tid ideellt, alla deltagare bekostar själva resan hit och betalar snällt kursavgiften, förundras ordförande Clas Svahn.

Fyrkantigt universum

Den gängse teorin om universums struktur är att fördelningen av galaxer och galaxhopar i universum är slumpmässig. Men enligt den estniska astronomen Jaan Einasto, som tillsammans med sina kollegor har kartlagt de avlägsna galaxerna, tycks de märkligt nog ligga i ett slags tredimensionellt ruttmönster - längs kanterna på tänkta kubar med sidan 600 miljoner ljusår.

Galaxerna tycks ligga ordnade i kubformat, enligt astronomen Jaan Einasto.

☛ Vilken planet har den största månen?

► Jupiters måne, Ganymedes, är den största i vårt solsystem. Den har en diameter på 5 300 kilometer, dvs knappt hälften av jordens diameter på 12 756 kilometer. År 1979 passerade Voyager 2 Ganymedes på bara 55 000 kilometers avstånd. Bilder från denna måne visade att dess yta är ganska varierad och har spår av både nya och äldre kratrar.

Mystisk jätteplanet upptäckt i grannskapet

ASTRONOMI En ny upptäckt tyder på att vi för första gången har hittat en planet i omlopp runt en stjärna som liknar vår sol. Två schweiziska astronomer, Michael Mayor

och Didier Queloz, har upptäckt en planet kring 51 Pegasus - en stjärna som befinner sig endast 42 ljusår bort och kan ses med blotta ögat. Från ett franskt observatorium

kunde astronomerna se att 51 Pegasus rör sig på ett sätt som förmodligen beror på att den påverkas av tyngdkraften från en jätteplanet.

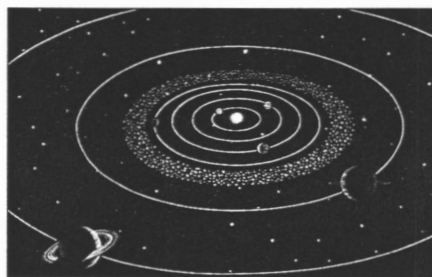
Den nyupptäckta planeten behöver bara fyra dygn för att cirkla runt 51 Pegasus. Det betyder att planeten är väldigt nära stjärnan - så nära att planetens ytemperatur är

omkring 1 200 grader. Den enda jätteplanet vi känner till är Jupiter, som består av frusna gaser. Enligt existerande teorier kan en sådan planet inte bildas vid 1 200 grader. Såvida mätningarna på den nya planeten inte är felaktiga, kommer alltså upptäckten att ge oss helt ny kunskap om hur planeter bildas.

För omkring 85 miljoner år sedan roterade jorden snabbare än den gör idag. Då var ett år 370,3 dygn.

Solsystemet i siffror

I jämförelse med det väldiga universum verkar vårt solsystem ganska litet. Men våra grannplaneter bär ändå på hemligheter - som Venus som till skillnad från de andra planeterna roterar medsols kring sin egen axel. En del av gåtorna kan avslöjas med Hubbleteleskopet som kretsar runt jorden eller rymdsonden Galileo med uppdrag mot Jupiter. Här är några siffror som också avslöjar en del:

	Maxavstånd från solen (miljoner km)	Minavstånd från solen (miljoner km)	Diameter (km)	Massa (jorden = 1)	Antal satelliter	Rotationstid kring solen	Rotationstid kring axeln
Solen			1 390 176	333	9		26 dygn
Merkurius	69,8	46,0	4 875	0,06	0	88 dygn	58,7 dygn
Venus	108,9	107,5	12 100	0,82	0	224,7 dygn	243 dygn
Jorden	152,2	147,1	12 756	1	1	365,26 dygn	23,93 tim
Mars	249,0	206,9	6 790	0,11	2	1,88 år	24,6 tim
Jupiter	815,8	740,5	141 592	318	16-17	11,86 år	9,8 tim
Saturnus	1 509	1 350	114 239	95,2	18	29,46 år	10,66 tim
Uranus	3 010	2 739	52 292	14,6	15	84,01 år	17,24 tim
Neptunus	4 544	4 465	49 396	17,2	8	164,79 år	16,1 tim
Pluto	7 374	4 424	2 301	0,002	1	247,7 år	6,4 dygn

i hemlighet efter fynd

5/11-98
4 TORSDAG

Dalarna

UFO-grupp tog över

Det finns förhöjda halter av järn i bottenlammet under den mystiska vaken i sjön Upprämen.

– Naturligtvis är det underligt. Men vi vågar inte dra några säkra slutsatser. Det krävs nya prover, säger Rolf Tigerström hos VIAK, som gjort testerna.

Beskedet har fått entusiasterna i Finnmarken att omedelbart planera för nya, mer ofattande provtagningar.

Samtidigt medger nu dåvarande försvarsområdeschefen, överste Kurt Hermansson, att en speciell UFO-grupp inom försvaret tog över utredningen av vaken i Upprämen.

De planerade nya undersökningar! Förre försvarsområdeschefen Kurt Hermansson bekräftar att en speciell UFO-grupp inom försvaret tog över undersökningarna av Upprämen-vaken.

STOCKHOLM

Idag pensionerade översten Kurt Hermansson var försvarsområdeschef när vaken i Upprämen blev hans angelägenhet 1968. Och insåg genast att han måste undersöka orsaken till vaken.

– Vad jag gjorde var att omedelbart förflytta mig dit. Sedan anmälde jag det här till försvarsstaben. Då hade dom en luftförsvarsavdelning där som hade hand om såna där UFO-historier. Dom tog över det där, berättar Kurt Hermansson för DD.

Den före försvarsområdeschefen berättar vidare att denna speciella UFO-grupp samarbetade med FOA som skickade upp folk som på plats beslutade att vänta med mer noggranna undersökningar till sommaren.

– Jag vet inte ens om jag fick nå-

gon rapport eller sammanställning över det sen. Det minns jag inte idag. Men jag tror att det gjordes undersökningar under sommaren. Det var i alla fall meningen. FOA bör kunna ge besked, säger Kurt Hermansson.

Detta emotsäger i så fall de besked finnmarskföreningen fått från dagens överbefälhavare Owe Victorin. Som i flera brev i ärendet intygat att försvaret inte vidtagit några åtgärder gällande Upprämen senare än april 1968. Och ger stöd åt de orsbor som tvärsäkert intygat att de sett stora VERTOL-helikoptrar och dykare på sjön i juni 1968.

Gas-eruption?

Kurt Hermansson anser själv att en gas-eruption är den troligaste orsaken till den märkliga vaken.

– Jag vet givetvis inte. Ingen

har fått fram verkligheten. Jag kan bara som andra gissa. Men det troligaste är nog en gaseruption. Området är ju lite gasbemat. Men man har inte hittat något som tyder på detta., säger Kurt Hermansson.

– Man har diskuterat huruvida det skulle kunna vara någon satellithistoria, men det tror jag mycket lite på. Däremot är det klart att det kan vara någon missil av något slag, säger översten.

De handlingar som FOA skickat till finnmarskföreningen har 11 april som sista datum.

Nytt brev

Beskedet från Kurt Hermansson har gett Börje Hellsing och hans kamrater ny anledning till nya brev till ÖB.

– Vi måste skriva och berätta det här. Om nu Hermansson säger att det här planerades till sommaren och orsbor sen sett helikoptrar och folk måste det väl finnas dokument om detta, menar Börje Hellsing.

Det kan tilläggas att dåvarande stabschefen Svante Thunberg i sin rapporter till försvaret angav "ett föremål från eller utanför atmosfären, i brant parabelbana från nordväst" som den troligaste orsaken till vaken...

GUBB JAN STIGSON

ARECIBO, Puerto Rico. Parabolen är enorm. Den är stor som 26 fotbollsplaner och mäter 305 meter från sida till sida.

Den amerikanske astronomen Jill Tarter behöver en antenn i jätteformat. Hon väntar nämligen ett långväga samtal.

Jill Tarter väntar på att ET ska ringa jorden.

HON SÖKER LIV I RYMDEN. Jill Tarter vid kontrollrummet där hon ska hitta intelligent liv i universum.

...OCH FILMENS. Jodie Foster i "Kontakt". Hennes roll baserades på Jill Tarter.

Den ligger parkerad likt ett mäktigt rymdskepp i en sänka uppe bland bergen i Puerto Ricos djungel. En väldig grå djupallrik omgiven av intensiv djungelgrönska.

Radioteleskopet i Arecibo är världens största parabol. Det är en imponerande scen som andas mer Stjärnornas krig än jordisk vetenskap.

Det har Hollywood också upptäckt. Observatoriet i Arecibo fanns exempelvis med i slutscenerna av Bondfilmen "Goldeneye".

Inte minst spelade platsen en viktig roll i filmen "Kontakt" från 1997 med Jodie Foster. Astronomen Ellie Arroway (Foster) fångar där upp en signal från stjärnan Vega. Det är mänsklighetens första kontakt med en främmande rymdcivilisation.

Beredd att åka

"Kontakt" handlar om precis det som Jill Tarter och hennes kolleger på SETI (The Search for Extraterrestrial Intelligence) sysslar med. De spanar efter utomjordisk intelligens.

Ellie Arroway i "Kontakt" var till och med baserad på en verklig astronom: Jill Tarter.

– Om vi likt i filmen skulle få instruktioner om att bygga en rymdfarost så skulle jag bli den första att vilja resa, säger den 55-åriga Tarter och skrattar.

Det är över midnatt och hon har precis börjat nattpasset här på Arecibo-observatoriet. Utanför spelar djungeln sin högljudna nattmusik. I kontrollrummet håller Jill Tarter ögonen på tre data-skärmar som visar den information som teleskopet utanför fönstret samlat in.

Tarter börjar med att rikta in antennen mot stjärnan 4149. Den ligger på ett avstånd av 22 ljusår, så gott som en granne med rymdmått mätt, men en granne som ligger 3 500 000 000 000 km bort.

Datorn ritar snart upp en kraftig bergstopp på ett av diagrammen. En signal har hittats.

– Om det här är ET så är det en väldigt stark sändning, säger Jill Tarter.

Men det är ingen utomjording denna gång. Datorn gör sina snabba beräkningar och gallrar genast bort signalen. Den kommer förmodligen från en radar eller en satellit som går i omloppsbana runt jorden.

Jill Tarter jagar en signal som inte liknar någon annan, en signal från något avlägset planetsystem, ivägsänd av intelligent varelser.

Hon har sökt dem i 23 år nu, men ännu har hon inte hittat något därute i rymden:

– Det är inte ett jobb där man kommer hit på kvällen och räknar med att "i natt kommer det att ske". Besvikelserna blir för många då.

Observatoriet här i Arecibo har precis upp-

graderats för 200 miljoner kronor och är nu känsligare än någonsin. Det används i vanliga fall av forskare som sysslar med "normal" astronomi. De utforskar planeter och himlakroppar.

Men två gånger per år kommer Jill Tarter och SETI hit för att jaga ET, tre veckor under hösten och tre på våren.

"Det finns liv där ute"

Observera att SETI inget har gemensamt med ufo-samfundet och spekulationer om att rymdvarelser redan finns här på jorden. Ingen här tror på ufo.

Men Tarter och de andra på SETI är alla djupt övertygade om att det finns intelligent liv på annat håll i universum:

– Det finns cirka 500 miljarder stjärnor i vår egen galax, Vintergatan, säger kollegan Seth Shostak. Det finns sedan miljarder och åter miljarder andra galaxer som också innehåller ofantliga mängder stjärnor.

– Vi vet i dag att det finns planeter även runt andra stjärnor än solen. Lever vi på den enda planeten där intelligent liv utvecklats? Det verkar inte rimligt.

Men eftersom även våra närmaste grannar i Vintergatan ligger på ett mycket stort avstånd, så menar Tarter och Shostak att resor mellan stjärnorna är för energi- och tidskrävande.

Det är därför de tror att radiosignaler (de färdas med ljusets hastighet, 300 000 kilometer per sekund) kan vara ett sätt att kommunicera.

– Visst, det är möjligt att jag har fel, men om vi inte provar så får vi definitivt inget svar säger Jill Tarter.

Så varför har hon inte fått kontakt än? Jill Tarter har flera svar. De har till exempel bara hunnit undersöka oerhört få stjärnor, och SETI:s instrument kanske inte är känsliga nog.

Champagnen får vänta

Men skulle hon en natt få kontakt så är hon beredd. Det ligger en flaska champagne i kylen och väntar.

Någon gång per natt brukar det komma en signal som passerar igenom datorns alla spärrar, en signal som inte tros komma från radar, flygplan, mobiltelefoner, satelliter eller andra mänskliga påfund.

Antennen riktas då om för att se om signalen ligger kvar. Ett antal sådana checker har hittills alltid till slut lett till att "kandidaten" – som den kallas – avskrivs som falskt alarm.

Strax innan Jill Tarters nattpass är över så får hon en kandidat. Den verkar komma från stjärna 5307 och datorn känner inte igen den. Tänk om, tänk om, tänk om.

Antennen riktas bort från stjärnan men ack, signalen finns kvar. Den kommer alltså inte från 5307. Champagnen får ligga till sig ännu en dag. Det var inte ET den här gången heller.

– Varför rymde du från sjukhuset?
– För att sköterskan sa att en blindtarmsoperation är ett enkelt ingrepp och att det inte fanns någon anledning till panik.
– Men, det sa hon väl bara för att lugna dig?
– Mig? Hon sa det till kirurgen!

God jul och Gott Nytt År!
Önskar VFO NYTTs redaktion

I snösvängen
får man inte ha
några drivalater...

